[1]पुण्यम्-[A]पोण्यम्, पुपुणिष्यम्-पुपोणिष्यम्, पोपुण्यम्;
ईषत्पोणः-दुष्पोणः-सुपोणः; — —
पुण्यमानः, पोण्यमानः, पुपुणिष्यमाणः, पुपोणिष्यमाणः, पोपुण्यमानः;
पोणः, पोणः, पुपुणिषः-पुपोणिषः, पोपुणः;
पोणितुम्-पोणयितुम्, पुपुणिषितुम्-पुपोणिषितुम्, पोपुणितुम्;
[2]पुणितिः, पोणना, पुपुणिषा-पुपोणिषा, पोपुणा;
पोणनम्, पोणनम्, पुपुणिषणम्-पुपोणिषणम्, पोपुणनम्;
पुणित्वा-पोणित्वा, पोणयित्वा, पुपुणिषित्वा-पुपोणिषित्वा, पोपुणित्वा;
प्रपुण्य, प्रपोण्य, प्रपुपुणिष्य-प्रपुपोणिष्य, प्रपोपुण्य;
पोणम् २, } पोणम् २, } पुपुणिषम् २- पुपोणिषम् २, }
पुणित्वा २-पोणित्वा २, } पोणयित्वा २, } पुपुणिषित्वा २-पुपोणिषित्वा २, }
[3]पुण्डरीकम्. पोपुणम् २; }
पोपुणित्वा २; }

(1018) "पुथ हिंसायाम्" (IV-दिवादिः-1119. सक. सेट्. पर.)

'पुथ्येत् पुन्थति हिंसार्थे, भाषार्थे पोथयेदिति ॥' (श्लो. 100) इति देवः। पोथकः-थिका, पोथकः-थिका, पुपुथिषकः-पुपोथिषकः-षिका, पोपुथकः-थिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिककुथ्यतिवत् (218) ज्ञेयानि। पोथ्यम्[B]।

(1019) "पुथ भाषार्थः" (X-चुरादिः-1776. सक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः।

---

1. 'जनिकृतिपुणिभ्यः क्यप्' इति भोजोक्तेः क्यप् प्रत्ययः।
2. 'तितुत्रेष्वग्रहादीनाम्—' (वा. 7-2-9) इतीट् भवति।
3. 'पुण' इत्यस्य धातोर्णकारस्य डकारे, डप्रत्ययस्य रुडागमे च एवं रूपम्।
'पुण्डरीकं सिताम्भोजे सितच्छत्रे च मेषजे।
पुंसि व्याघ्रेऽग्निदिङ्नागे कोशकारान्तरेऽपि च ॥' इति मेदिनी।

A. 'ईशस्य पुण्यसुगमस्य वधं मुणन्तो
मल्लाश्च यत्र चुकुणुः शुनका इवोच्चैः।' धा. का. 2.76.

B. 'तं प्लुष्यद्दृष्टिनृत्यद्रुषमपि च गतत्रासमुत्कुथ्यदङ्गम्
पोथ्यं प्रोचे स्वरेण स्वजनविगुधितं क्षिप्यता पुष्पमाध्वीम् ॥' धा. का. 2. 56.